

Baba Ve Ođlu

– safdeha · 22 Ekim 2017

...

Acıktım baba, acıktım

Biraz önce yemedik mi evladım!

Hayır baba öyle değil, okumaya, öğrenmeye, onları yaşamakla kazanacağım heyecana! Kitap almak ve okumak istiyorum ama aile bütçemiz, biliyorum elverişli değil, bu hevesimle de sizi zor duruma sokmakta istemiyorum.

Bir kütüphaneye abone yapayım seni, istediğini alıp okursun, olur mu?

Olur da, kütüphaneye gitmek için vasıta kullanmam gerekiyor, bu da para demek. Üstelik iki üç günde bir kitap bitirirsem küçümsenmeyecek bir miktar eder bu para olarak öyle değil mi?

Oh! Evet. Ben bunu düşünmedim. Hımmm! İş yerinde o kütüphaneye yakın oturan arkadaşlarım var. Sen hangi kitapları okumak istersen, o arkadaşlarımdan kitapları getirmesini rica ederim. Çalıştığım yerde senin gibi okumayı seven bir arkadaşım da var. Çok kitap alır ve okur da. Belki ondan okumak istediğin kitaplarda var olabilir. En iyisi seni işyerine götürüyüm ve onunla tanıştırayım. Tanışıp, konuşmak ister misin?

Olur baba!

Bir kaç gün sonra, çocuk babasının iş yerine gelir. o çok okuyan kişiyle karşılaşılır. Baba daha önce onunla konuştuğu için, adam sorar;

Niçin bu kadar okumak istiyorsun? Senin yaşındaki çocuklar, ellerinde ipadlar oyun oynuyorlar, play station oynuyorlar!

Amca, onlar bana bir şey öğretmiyor ki? Aksine hayallerimi yıkıyor, hazır alıcılığa yönlendiriyor, tembelleşiyorum. Bir kaç kez denedim oynamayı da... Her oynadığımda, sinirli ve geceleri uyuyamadığıma şahit oldum. Ders çalışmadığımı ve görevlerimi aksattığımı anladım. Oysa, kitap okusam, bilmediğim dünyalara, hayallere ve güzelliklere yöneliyorum. Kar oluyorum, erimeyi düşünmeden. Güneş oluyorum akşam olduğunda batmayı düşünmeden... Uçmayı düşünüyorum düşeceğim aklıma gelmeden! Üstelik bunları ailemden para almadan bedava yapıyor ve yaşıyorum. buna

ben bedava mutluluk diyorum işte...

Adam çocuğu alkışlayınca, konuşması sona ermiş, yüzü kızarmıştı. boynunu büktü utanarak... Adam ellerini şefkatle çocuğun çenesinden tutarak yukarı kaldırdı.

Oğlum, ne güzel şeyler söylüyorsun, Maşallah... Akıllısın... Beğendim konuşmanı ve takdir ettim sözlerini. Bundan sonra ne okumak istersen babana söyle ve ben sana bulacağım o kitapları, emin ol... Üstelik bunu yaparken bende seni bedava mutlu edeceğim için yaptığım işten haz alacağım. Yalnız, bu kitapları okuduktan sonra okuduğun kitaptan ne anladığını rapor edip babanla bana göndereceksin olur mu?

Olur amca... Ben yazmayı da çok seviyorum.

Anlaştık o zaman.

.../

Her çaresizliğin içinde bir umut ve doğacak yeni bir güneş vardır. Hayatta her şey para değildir. Hayatta kimseye garanti sözü vermez, her sabit fikir, tembellik, boşa zaman israfı kişinin geriye gitmesini hızlandırır. İleriye gitmek istiyorsak, yaşadığımız hayat içinde şikayetten vaz geçip, mevcut imkanımız içinde mutlu olmanın yollarını aramaya bakacağız. Her imkan ve şükür, insanı daha da ileriye, üstelik bedel ödetmeden ulaştıracaktır. Eğer biz hedefe gitmekte iyimser isek, öyle ya da böyle herkes bizim hedefimize gitmemizde yardımcı olacaktır. Birisine desenez ki, açım sadaka ver desenez, belki üç kuruş verecektir. O üç kuruş insanlığınızı yok edecektir. Belki bu sayede çok paranız olacaktır ama dilenmeye alıştığınız için, o paraları yemeye fırsatınız olmayacaktır, yine dileneceksinizdir. İnsanlıktan çıkararak her şey, yine o işi yapmaya meylettirir insanı maalesef. Öldüren yine öldürmek isteyecektir. Çalan yine çalmak isteyecektir. Oysa öyle dilenmek yerine, o çocuk simit satsa, ayakkabı boyasa, insan olacaktır. Hep çalışmayı ve helal yoldan kazanmayı düstur edinecektir. Hep ileriye gidecektir. Çok parası olacak ve yiyecektir, yedirecektir...Paylaşacaktır!

O çocuk, ünlü bir yazar oldu. Fakir çocukların okumasına yardım etmek adına bir vakıf kurdu. Evlendi, çocukları oldu...Çocuklarının çocukları! Eğer böyle güzel insanlar olmasaydı dünyamızda, nasıl nefes alırdık, nasıl yaşayabilirdik ki... Üstelik bunu sırf Allah rızası için ve insanlardan bir çıkar beklemeden, şükürle yapmaktalar, yapmaya devam etmektedirler!

Saffet KURAMAZ